isse warras ja röwel, ei tohhi miño peale kohhut mõista! Meie tahhame pikkemalt õigust otsida.“ Maddo olli sellega rahhul ja nemad läksid ühheskoos eddasi. Seal tullid hunt ja karro wasto. Nemad akkasid kohhe nõuo piddama; mees seisis kanges irmus kiskjate keskel. Hunt ja karro ütlesid kaarna wiisi: „Maddo wõib mehhe tappa, sest temal on nälg.“ Agga mees kargas kõrwale, kissendades: „Ärra te üllekohhut! — Need mõrtsukad ja röövlid ei tohhi miño peale kohhut mõista; läkki kuningа jure. Mis kuningas õiguseks arwab, sellega tahhan leppida.“ Hunt ja karro ütlesid naeratades: „Sa wõid õnne katsuda, siiski jääb õigus mäole.“ Nõnda tullid nemad ühheskoos teie kuningliko kohto ette; Kriimsilmal kaks poega Laiwats ja Täitmata kasas, kes ka mehhest ossakest lootsid sada. Ühtemata ulgumise pärrast aeti neid kuninga koast wälja. Mees juttustas oma willetsat luggu ja pallus teilt õigust ja armo. Maddo ei salgannd mehhe abbi egga enda wande tõutust, agga nälg olli suur, selle pärrast ei wõinud ta mehhe peale allastada. — Teie ollite, armoline kuninga issand, sures murres, sest mõlemil näis õigus ollema. Ühhelpool seisis mehhe häteggo, teisel pool mao pinaw nälg: kellele piddi õigust mõistetama? Nõumehhed kutsuti kokko; surema ossa arwamist möda olli surem õigus mao poolt. Seal tulli Reinowadder senna; teie andsite kohtomõistmise tema oleks. Kui Reinowadder tülli olli kuulnud, ütles ta targa sõnaga: „Enne kui

kohhut mõistan, pean mao seal aia mulgus lingus näggema, kus tallomees tedda leidis.“ Maddo seuti siis jälle aiamulko lingusse; Reinowadder ütles: „Nüüd on mõlemad endises seaduses, kudda nad enne tülli olnud; kasso ja kahhi on alles endine; miño arwates näitab õiguse otsus selgest wälja. On tallomehhel imo, siis wõib ta teistkorda mao lingust peasta; kui ta seda ei tahha tehha, siis jägo maddo lingu; mees wõib oma teed minna. Kohhus on otsas.“

Teie ni hästi kui teised ollite Reinowadderi targa kohtomõistmisega rahhul, tedda kideti iggal pool ja tallomees läks sure tänoga ärra. Pärrast seda rägiti kuninga koas: „Karro ja hunt on sõas waprad mehhed rammo pärrast, agga targaks nõuoandjaks nemad ei kõlba. Pealegi tewad nemad rigile kahju, kui rahho aeal oma rammo teistele kahjuks näitawad, ja seal kus tubba põlleb, kassokat lähwad soendama. Iggas kohhas peab muna-rekbo walgega neile jäma ja muna koor antakse teistele.“ Armoline kuninga issand! andke Reinowadderile sekord andeks! Tema pissokesed kõwwerused on tühjaks arwata sure kasso wasto, mis ta tarkus teile siggitab.“

Kuningas lubbas asja mõtlemise peale jätta, ja räkis siis isseenesega: „Reinowadder on kelm, kes tohhib tedda uskuda, ehk jõuab tema kawwaluse wasto seista? Hunt, karro, issane kas, koddojänes ja warres on kõik tema kimpus olnud; ühhelt pülgis kingad, teise pani näppistisse, kolmandalt

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1154